

S E N T I N Ţ Ă
În numele Legii

18 iunie 2024
Hînceşti

oraşul

Judecătoria Hînceşti, sediul central,
Instanţa de judecată în componenţă:
Preşedintele şedinţei, judecător
Grefier

Cu participarea:
Procurorului
Apărătorului
Inculpatei

Ganganu Maria
Elena Guştiuc

Cazacov Elena
Botnaru Ruslan
Ceban Roman

A examinat în şedinţa de judecată publică, în procedură generală cauza penală după învinuirea lui

Ceban Roman** **, născut la *****, originar și domiciliat în *****, cetățean a Republicii Moldova, studii superioare, căsătorit, un copil minor la întreținere, angajat în câmpul muncii, anterior ne condamnat, IDNP *****,*

- Învinuită de comiterea infracțiunii prevăzută în art. 324 alin. (4) Cod penal în redacția din *****.

Cauza penală a fost distribuită spre rejudecare aleatoriu prin intermediul PIGD, în regim automat în procedura judecătorului Maria Ganganu la 01 ianuarie 2024 și s-a finalizat examinarea cauzei la 18 iunie 2024.

Procedura de citare a fost legal executată.

Partea acuzării în şedinţa de judecată a solicitat instanţei de judecată de a-l recunoaşte vinovat pe Ceban Roman de comiterea infracţiunii prevăzute de art.324 alin. (4) Cod penal. Conform art. 60 alin. (1) lit. a) Cod penal, a-l libera pe Ceban Roman de răspundere penală în legătură cu expirarea termenului de prescripţie de tragere la răspundere penală.

Corpul delict telefonul mobil personal al lui Tcacenco Stanislav de model „*****”, de culoarea *****, cu IMEI *****, s/n ***** restituit proprietarului spre păstrare, de lăsat în posesie și folosința acestuia.

Apărătorul Botnaru Ruslan, a solicitat instanţei emiterea unei sentinţe de achitare în privinţa lui Ceban Roman în comiterea infracţiunii imputate pe motiv că fapta acestuia nu întruneşte elementele constitutive ale infracţiunii încriminate.

Inculpatul Ceban Roman a susținut poziția avocatului său, iar în acest sens a pledat pentru achitare.

Asupra mijloacelor de probă administrate și cercetate nemijlocit în ședința de judecată, instanța de judecată,

A C O N S T A T A T:

Ceban Roman *****, *este învinuit de faptul că, activând în calitate de inspector, în cadrul Biroului Vamal *****, angajat în baza ordinului nr. ***** din *****, apoi prin ordinul nr.***** din ***** numit în calitate de ***** în cadrul aceuiași birou vamal, fiind colaborator vamal, în conformitate cu prevederile art. 1 pct. 11) Cod vamal și persoană publică în temeiul art. 123 alin. (2) Cod penal, abilitată, astfel conform art. 11 lit. f) și j) Cod vamal și pct. 11) din fișa postului nr. *****, cu atribuții de încasare corectă a drepturilor de import și de efectuare a vămuirii, la data de *****, în jurul orei ***** minute, aflându-se la Postul Vamal ***** acționând cu intenție direct și din interes material, în scopul îndeplinirii unor acțiuni în exercițiul funcțiunii sale, manifestate prin facilitatea vămuirii unor bunuri și acțiuni contrar funcției sale, exprimate prin reducerea taxelor la vămuirea unor bunuri importante din Germania de către Tcacenco Stanislav, prin diminuarea valorii în vamă a acestora, a pretins personal, pentru sine de la Tcacenco Stanislav, bani ce nu i se cuvin în sumă de 100 euro, echivalentul a 1967,82 lei, pentru a favoriza vămuirea și achitarea de către ultimul a unei taxe vamale pretinse a fi diminuate, în sumă de 1515 euro, pentru autocamionul de model „*****”, cu n/î *****, precum și a mai pretins de la Tcacenco Stanislav, bani ce nu i se cuvin, în suma de 50 euro, echivalentul a 983,91 lei, pentru a favoriza vămuirea și achitarea de către ultimul a unei taxe vamale, de asemenea pretinse a fi diminuate, în sumă de 2000 lei, pentru bunurile uzate - o masa din lemn, un lavoar metalic, o microundă, o tumbă și două roți pentru camion, care conform art. 5 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 1569 din 20.12.2002, se introduce pe teritoriul Republicii Moldova, de către persoanele fizice fără achitarea drepturilor de import, pretinzând în așa mod de la Tcacenco Stanislav în total suma de 150 euro, echivalentul a 2951,73 lei, însă deoarece ultimul nu a fost de acord să comită acte de corupție, a refuzat darea banilor pretinși.*

Astfel, acțiunile lui Ceban Roman ***** au fost încadrate de către organul de urmărire penală în baza art. 324 alin. (4) Cod penal în redacția din *****, după indicii „*coruperea pasivă, adică pretinderea, personal, de către o persoană publică, de bunuri, ce nu i se cuvin pentru sine, pentru a îndeplini acțiuni în exercițiul funcției și contrar acesteia*”.

Rechizitoriul a fost întocmit la data de 13.02.2020 de procuratura Anticorupție, potrivit art. 296 Cod de procedură penală, iar în conformitate cu dispozițiile art. 297 Cod de procedură penală, cauza penală a fost expediată la Judecătoria Hîncești, sediul Hîncești, pentru examinare.

Atât la etapa de urmărire penală cât și în ședința de judecată inculpatul Ceban Roman vina în comiterea infracțiunii nu a recunoscut și instanței a declarant că, la data de 02.08.2018 fiind în postul Vamal ***** angajat în calitate de *****, nu a pretins careva mijloace bănești de la cetățeanul Tcacenco Stanislav prin nicio formă. În momentul vămuirii era antrenat și în alte activități, acolo se aflau mai multe persoane, a avut discuții atât cu acestea cât și cu colegii, cu Tcacenco

stanislav dar și cu alți trecători. În continuare inculpatul folosindu-se de dreptul său de a nu da răspunsuri la întrebări.

Întru justificarea acuzării, procurorul a administrat și propus spre cercetare următoarele mijloace de probă:

Potrivit declarațiilor date de martorul Tcacenco Stanislav, citite în cadrul ședinței judiciare, și oferite de acesta la etapa urmăririi penale în condițiile legii, or, în contextul art. 371 alin. (2) Cod de procedură penală instanța a admis demersul acuzării în acest sens. Astfel, potrivit consemnărilor exercitate în cadrul procesului verbal de audiere a martorului din 02 decembrie 2019, Tcacenco Stanislav a relatat organelor de drept că: temporar nu este angajat în câmpul muncii. În luna iulie 2019, s-a deplasat în Germania pentru ași procura un camion de model ***** pentru uz personal, în Germania la o parcare auto a identificat un camion cu caroserie accidentată dar se afla în funcțiune care ia convenit după preț achitând vânzătorului suma de 3000 euro. La ***** a intrat în Punctul Vamal „*****” și a fost înregistrat în modul corespunzător de către angajații Poliției de Frontieră, după care cu documentele pe camion le-a prezentat Șefului Turei Serviciului Vamal din Postul Vamal „*****” datele de identitate ale căruia nu le cunoaște, care la rândul său la întreat către inspectorul vamal Roman Ceban pentru a prezenta actele pe camion și ai efectua procedurile de vămuire a transportului său. În cadrul discuției cu Roman Ceban, acesta i-a luat documentele și le-a verificat și anume: contractul de vânzare - cumpărare a camionului, chitanța și blankul de achitare a automobilului în sumă de 3000 Euro, declarația vamală europeană, pașaportul tehnic al autocamionului cu numerele de tranzit *****. Ulterior Roman Ceban a declarat că prețul de 3000 euro indicat în declarația vamală europeană nu este un document în baza căruia inspectorii vamali se conduc și că evaluarea prețului real a unui astfel de autocamion va fi făcută privind prețurile similare indicate pe siteul german de vânzare a autoturismelor „mobile.de ” și că documentele sunt falsificate și datele indicate în ele nu corespund realității. Iar dacă nu va fi deacord cu criteriile lor de apreciere atunci Roman Ceban, îl va returna cu autocamionul înapoi în România necătând la faptul că, exportul acestui autoturism de pe teritoriu Uniunii Europene este închis, fapt consemnat prin semnătura reprezentantului organului vamal al României pe Declarația vamală europeană nr. *****.

Indică martorul că, în cadrul discuției cu inspectorul vamal Roman Ceban pe care a înregistrat-o la dictafon pe mobilul său personal ***** , înscierea audio o va prezenta, acesta ia comunicat că, devamarea unui astfel de autocamion ar costa în jur de 2000 euro, dar el se va stărui să îl ajute prin faptul că îi va scădea taxele vamale la 1515 euro pe care trebuie să le achite în bancă, iar pentru acest serviciu va trebui să-i achite lui Roman Ceban personal 100 euro și încă 50 euro să-i achite adăugător pentru faptul ca să-i permită să traverseze frontiera vamală cu careva lucruri vechi/uzate depozitate în camion și anume: o masă din lemn utilizată dezmembrată, un lavoar metalic, o microundă, o tumbă și două roți de camion uzate, devamarea cărora după spusele acestuia putea costa aproximativ 6000-8000 lei, iar când la întreat cum a calculat, ia comunicat că el va face în așa fel ca pentru bunuri să achite în jur de 2000 lei oficial, iar 50 euro să-i achite lui pentru „serviciu”. Nu a fost deacord să-i achite lui Roman Ceban suma de 150 euro și cu calcularea taxelor de import și a procedurilor vamale efectuate de către acesta. Mai mult ca atât Roman Ceban la preîntâmpinat că la punctul vamal „*****” sunt cele mai loiale metode de calculare a taxelor vamale, iar la punctele vamale interne sunt calculate prețurile de vămuire cu mult mai mari decât cele de la „*****” .

Discuția cu Roman Ceban a purtat-o afară, lângă biroul acestuia în doi, prin apropiere nu mai era nimeni.

Susține martorul că, din acest motiv s-a apropiat de brocherii vamali „DENBROKER”, care au căzut de acord să-i completeze Documentul de Tranzit- T1, în baza căreia s-a deplasat către postul vamal intern „*****” unde urma să efectueze procedurile vamale timp de 5 zile până la 08.08.2019. Ulterior i-a zis lui Roman Ceban că vrea să plece la care acesta a chemat șeful de tură și împreună cu alți angajați au mai inspectat o dată bunurile care le avea în camion, le-a arătat declarația unde le-a indicat toate, după care a fost lăsat să plece. La 08.08.2019 a venit cu camionul respectiv la Postul vamal „*****” unde a depus declarația vamală. Angajații vamali de la „*****” l-au trimis la Postul Vamal „*****” la angajatul Vamal Pleșca, care ia aplicat ștampila cu nr.0570 pe declarația vamală și ia zis că nu poate finisa procedurile de vămuire a camionului și la îndreptat din nou la „*****” la angajatul Vamal Jeleznîi Dmitrii. Apoi a revenit la „*****” unde Jeleznîi Dmitrii a verificat autocamionul respectiv și a indicat în Declarația vamală la rubrica Notă de serviciu că, Valoarea în vamă a fost stabilită prin aplicarea metodei de rezervă și constituie 89500.00 lei. La aprecierea valorii în vamă s-a utilizat metoda de rezervă în baza informației deținute de organul vamal cu mărfuri identice cu aplicabilitatea flexibilă a metodelor de evaluare, însă nu a finisat procedurile vamale de oarece i-a comunicat că are indicații de la superiorii săi Boțan Dumitru să nu valideze declarația vamală.

Menționează martorul Tcacenco Stanislav că, Jeleznîi Dmitrii la trimis către conducerea acestuia Curcubet Sergiu și Dorin Suhan și discutând cu Curcubet Sergiu care examinând documentele prezentate i-au comunicat că acestea sunt veridice și că nu au careva obiecții față de ele și îi va spune lui Jeleznîi Dmitrii pe care îl suna la mobil și îi dădea indicații să valideze operațiunea de devamare. Prezentându-se din nou la Jeleznîi Dmitrii acesta nu a acceptat să efectueze devamarea la camion deoarece din cuvintele lui nu are permisiune de la conducerea sa menționându-se pe Dorin Suhan care ar urma să-i dea indicații să efectueze devamarea. A încercat câteva zile să ajungă la Dorin Suhan însă nu a reușit deoarece la intrare în Postul Vamal „*****” ofițerii de serviciu nu-i permitea să intre în incintă pe motiv că erau anunțați să o facă și nici Dorin Suhan nu-i răspundea la telefonul mobil. Peste câteva zile în ograda Postului Vamal „*****” cineva din vameși a indicat că Suhan Dorin pe care de atâta timp îl căuta este domnul care servea cafeaua în ograda biroului vamal. S-a apropiat și s-a prezentat iar Dorin Suhan ia comunicat că cunoaște despre acest caz și că nu se pricepe în acesta și ia recomandat să meargă la adjunctul său Sergiu Curcubet, atunci a înțeles că nu mai are sens să caute posibilitatea legală de a devamă camionul și a sunat la „linia fierbinte” din cadrul Serviciului Vamal, însă fără rezultat, după care a hotărât să se adreseze presei pentru a mediatiza acțiunile și inacțiunile coruptibile ale angajaților Serviciului Vamal, apelând la postul de televiziune „Jurnal TV” cărora le-a prezentat informația dată, documente și înregistrări audio, fotografii cu angajații Serviciului vamal implicați în activități ilicite. Prin urmare „Jurnal TV”, a mediatizat acest caz. La 17.09.2019 a fost telefonat de pe numărul de telefon ***** pe mobilul personal de un bărbat care a refuzat să se prezinte și în mod brutal ia reproșat că ar fi încălcat careva proceduri vamale și nu a închis regimul de tranzit și la invitat să se prezinte la Postul Vamal „*****” pentru a finaliza operațiunea. După acest caz a fost contactat de către angajatul Securității Interne a Serviciului Vamal Popescu Eugeniu căruia ia prezentat explicații și a prezentat documente pe acest caz. Ulterior a fost invitat la ***** Național Anticorupție pentru a da

declarații. Camionul în prezent se află pe teritoriul Postului vamal „*****”, iar problema cu vămuirea acestuia a rămas până în prezent nesoluționată bunurile i-au fost eliberate(f.d.19-120).

La caz, a fost inițiată urmărirea penală, or, prin ordonanța de începere a urmăririi penale din 03 decembrie 2019, Ofițerul Superior de urmărire penală PCE al Direcției nr.2 a Direcției Generale Urmărire Penală a *****lui național Anticorupție, maior Constantin Bogdan, examinând materialele procesului penal înregistrat în Registrul nr. 1 de evidență a cererilor și comunicărilor despre infracțiunii al CNA cu nr. ***** din***** a dispus începerea urmăririi penale conform elementelor constitutive ale componentei de infracțiuni prevăzute de art. 324 alin. (4) Cod penal în redacția din ***** , pe faptul coruperii pasive, fiindu-i atribuit numărul de evidență*****/f.d.1/;

Potrivit proces - verbal din***** cu privire la consemnarea celor constatate: Ofițerul superior de urmărire penală PCE al DGUP a CNA maior Constantin Bogdan, în mun. ***** , ***** , consemnează, prin procedeu probatoriu faptul că, începând cu ora 09 și 00 min. Până la ora 11 și 00 min., a fost întocmit prezentul proces-verbal de consemnare a celor constatate în cadrul constatării datelor factice. Indică acesta că materialul înregistrat în REI- 2 al CNA cu numărul ***** din ***** , referitor la faptul că la ***** , cet. Stanislav Tcacenco a intrat în Punctul Vamal ***** unde avea ca scop, vămuirea autocamionului de model „ *****”, procurat anterior de peste hotarele țării, iar după ce a fost înregistrat în modul corespunzător de către angajații poliției de Frontieră, s-a prezentat la inspectorul vamal Roman Ceban, pentru ai perfectă procedurile de vămuire a camionului respectiv. În discuția cu inspectorul vamal, acesta i-a comunicat că, devamarea unui astfel de autocamion ar costa în jur de 2000 euro, iar pentru a diminua taxele vamale la 1515 euro, a pretins mijloace bănești ce nu i se cuvin în sumă de 100 euro și încă 50 euro, pentru faptul ca să-i permită să traverseze frontiera vamală cu bunurile vechi/uzate depozitate în camion. În urma celor celor stabilite s-a constatat bănuiala rezonabilă, că angajatul serviciului Vamal Ceban Roman a comis fapta de corupere pasivă. Prin care a existat o bănuială rezonabilă în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 324 Cod penal în redacția din ***** „pretinderea, acceptarea sau primirea personal sau prin mijlocitor de către o persoană publică sau de către o persoană publică străină de bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin, pentru sine sau pentru o altă persoană, sau acceptarea ofertei ori promisiunii acestora pentru a îndeplini sau nu ori pentru a întârzia sau a grăbi îndeplinirea unei acțiuni în exercitarea funcției sale sau contrar acesteia”/f.d.6/;

Constată organul de urmărire penală că, prin ordinul nr. 382-o din ***** cu privire la efectuarea anchetei de serviciu de către Direcția integritate și supraveghere, aprobat prin ordinul Serviciului Vamal nr. ***** din ***** și în scopul asigurării unei investigații eficiente în cedrul anchetei de serviciu inițiată în baza raportului nr. ***** din ***** , s-a ordonat dl. Filimon Ivan și Popescu Evghenii inspectori al Secției investigații speciale a Direcției integritate și supraveghere, ca fiind responsabili de efectuarea investigațiilor pe marginea anchetei de serviciu inițiată în baza raportului nr. ***** din ***** /f.d.17/;

În sensul justificării acuzației aduse lui ceban Roman, organul de urmărire penală consemnează și reține ca mijloc de probă „Stenograma înregistrării audio prezentate de către cet. Tcacenco Stanislav, în care se indică a fi înregistrate cuvintele pronunțate de către funcționarul vamal Roman Ceban au fost convențional marcate cu litera „A” iar cuvintele pronunțate de către cet. Tcacenco Stanislav au fost convențional marcate cu

litera „B”, cuvintele pronunțate de către o persoană necunoscută au fost convențional marcate cu litera „C” /f.d.33-37/;

De asemenea, se reține la materialele procesului penal plicul ce conține suport Optic CD-R cu înregistrări audio prezentat de cadrul R- II, stenografiate și în raport cu care părțile nu au optat pentru cercetare propriuzisă în ședința de judecată, /f.d.43/ dar și plic ce conține înregistrarea reportofonului Jurnal TV prezentat cazul examinat înscris pe CD /f.d.67/ care de asemenea nu a constituit obiect de audiență în cadrul ședinței judiciare la opțiunea părții acuzării, acceptată de partea apărării;

Tot organul de urmărire penală a constatat faptul că prin ordinul nr. ***** din ***** cu privire la angajarea în serviciu a dlui R. Ceban în conformitate cu prevederile art. art. 8, 9 din Legea serviciului în organele vamale nr. ***** – XIV din ***** precum și procesul - verbal al ședinței comisiei de concurs a Serviciului Vamal nr. ***** din ***** prin care s-a dispus, angajarea în serviciu a lui dl. Roman Ceban în funcția de inspectorul Serviciului persoane fizice, Post vamal Aeroport Biroul Vamal ***** , în condițiile contractului individual de muncă, în bază de concurs, cu termen de încercare de 6 luni /f.d.86/; Prin ordinul nr. ***** din ***** cu privire la numirea în funcție a dlui. R. Ceban Biroul Vamal ***** , în legătură cu modificarea statutului de personal aprobat la data de ***** în temeiul art. 8 și 18 din Legea serviciului în organele vamale nr. ***** – XIV din ***** , art. 28 lit. c) din Legea cu privire la funcția publică și statutului funcționarului public nr. 158 – XVI din 04.07.2008, art. 74 din Codul Muncii al Republicii Moldova, precum și întru eficientizarea activității subdiviziunilor Biroului Vamal ***** , a fost numit prin transfer cu eliberarea din funcția anterior ocupată, în conformitate cu prevederile art.8 și 18 din Legea serviciului în organele vamale colaboratorului Biroului Vamal ***** , „Post vamal *****- Albița (auto), Biroul Vamal ***** /f.d.87/; Potrivit extrasului din Ordinul nr.*****- p din ***** cu privire la numirea în funcția a angajaților post vamal ***** (***** , rutier) Biroul Vamal ***** , a fost numit prin transfer cu eliberarea din funcția anterior ocupată, angajații Secției reglementări tarifare și anume Ceban Roman /f.d.88-90/;

Potrivit ordinului cu privire la sancționarea dlui. Roman Ceban nr.***** din ***** , Biroul Vamal ***** , a aplicat inspectorului superior Ceban Roman sancțiunea disciplinară - „mustrare aspră”, a fost atenționată conducerea Biroului Vamal ***** , asupra necesității asigurării unui control strict în vederea respectării legislației și a disciplinei de serviciu de colaboratorii vamali din subordine /f.d.91-92/; Prin Ordinul nr. ***** din ***** cu privire la sancțiunea dlui. R. Ceban Biroul Vamal ***** prin care a fost aplicată lui Roman Ceban inspector al Biroului Vamal ***** sancțiunea disciplinară - „mustrare”, a fost atenționat Biroul Vamal ***** asupra necesității asigurării unui control strict în vederea respectării legislației și a disciplinei de serviciu de colaboratorii vamali din subordine /f.d.93-94/;

Aspectele caracterizante ale învinutului denotă faptul că potrivit caracteristicii de serviciu a dlui. Ceban Roman – ***** , Post vamal ***** (***** , rutier), Biroul vamal ***** Locotenent major al Serviciului Vamal, ultimul își exercită obligațiile de serviciu în cadrul Postului vamal ***** (***** , rutier). Pe parcursul activității, ultimul s-a manifestat ca un funcționar pregătit din punct de vedere profesional, dând dovadă de spirit de observație, inițiativă și tendințe de perfecționare în domeniul activității vamale. Execută calități în cadrul serviciului și în termen ordinele și dispozițiile superiorilor, totodată, obligațiile de serviciu sunt îndeplinite cu unele abateri, fapt pentru care a fost sancționat disciplinar. A înregistrat rezultate medii în domeniul contracarării

încălcărilor regulilor vamale. Nu întotdeauna este corect în relațiile cu persoanele care traversează frontieră, uneori manifestând tendință de impulsivitate și generând situații de conflict **/f.d.95/;**

Prin ordonanța de recunoaștere în calitate de mijloc de probă din 22 ianuarie 2020, organul de urmărire penală anexează la materialele cauzei penale nr.***** în calitate de document, actele primite de la Serviciul Vamal prin scrisoarea de răspuns nr. ***** din ***** examinate la 22.01.2020 **/f.d.118/;**

Prin proces - verbal de cercetare din ***** care a început la ora 15 și 45 min., și s-a încheiat la ora 16 și 22 min., a fost examinat telefonul mobil de model „*****”, de culoare ***** , cu IMEI ***** , s/n***** , a fost retrasă informația din telefon care în viziunea organului de urmărire penală are importanță pentru cauză și anume înregistrarea discuției cu angajatul vamal Ceban Roman unde organul de urmărire penală invocă că acesta pretinde mijloace bănești ilegale, discuție care se indică că va fi examinată ulterior, cu anexarea discuției la prezentul proces - verbal pe suport optic de informații CD-R, în cadrul procedurii de examinare și extragere a informației reține organul de urmărire penală că s-a constatat că, a fost extrasă informația din telefonul sus menționat, într-un fișier de tip container, cu extensia ***** , care conține toate datele extrase de pe dispozitiv, prin intermediul programului ***** , au fost examinate datele extrase și a fost identificat un fișier audio cu denumirea „*****” cu capacitatea de 44.60. MB, fișierul dat a fost anexat în raport electronic cu format „pdf” care au fost transcrise pe un suport optic de stocare a informației de tip CD-R marca „*****”, în volum de 69.1 MB(inclusiv fișierul audio), care urmează a fi examinată ulterior **/f.d.122/;**

Prin Proces- verbal de cercetare din 05.12.2019 se reține a fi cercetat purtătorul de informații de model „*****”- la conectarea purtătorului de informații la calculatorul de serviciu, porivit căruia indică organul de urmărire penală că s-a constatat că acesta are înregistrat un fișier cu denumirea „Export- ***** (Provereno) „log”, care a fost imprimat pe hârtie și anexat la prezentul proces- verbal pe o filă și care conține date cu privire la data, ora și modelul de telefon de pe care a fost extrasă înregistrarea audio; o mapă cu denumirea „Pdf”, care fiind deschisă, s-a constatat că conține un fișier în format PDF, care a fost imprimat pe hârtie și anexat la prezentul proces- verbal pe 5 file și care conține date cu privire la denumirea înregistrării audio „*****”, data și ora când a fost efectuată „***** *****”, precum și alte date conținute în telefon; o mapă cu denumirea „File” care conține altă mapă cu denumirea „Logical”, care conține altă mapă cu denumirea „root”, care conține altă mapă cu denumirea „private”, care conține altă mapă cu denumirea „var”, care conține altă mapă cu denumirea „mobile”, care conține o altă mapă cu denumirea „var”, care conține o altă mapă cu denumirea „media”, care conține altă mapă cu denumirea „Recording”, ultima fiind deschisă, s-a constatat că conține un fișier audio în format ***** , cu mărime de 45675 kb, cu denumirea „*****”, care fiind deschis, s-a constatat că, conține înregistrarea audio a unei discuții, care din spusele martorului Tcacenco Stanislav a fost înregistrată de el și anume discuția cu o persoană necunoscută care a întâmpinat probleme asemănătoare la vămuirea automobilului și discuția cu angajatul serviciului vamal Roman Ceban unde acesta ar pretinde mijloace bănești ilegale de la martor **/f.d.123-130/;**

Ca consecință, organul de urmărire penală administrează stenograma înregistrării audio unde se descrie cuvintele pretinse a fi pronunțate de către funcționarul vamal Roman Ceban au fost convențional marcate cu litera „A”, cuvintele pretinse a fi pronunțate de către cet. Tcacenco Stanislav au fost convențional marcate cu litera „B”,

cuvintele pronunțate de către o persoană necunoscută au fost convențional marcate cu litera „C”- /f.d.131-135/;

S-a administrat ca mijloc probator pachet ce conține suport optic CD-R pe care au fost transcrise înregistrările audio ridicate de pe telefonul cet. Tcacenco Stanislav la ***** /f.d.136/;

Ordonanță de recunoaștere în calitate de mijloc material de probă din 23.01.2020 prin care a fost anexat la materialele cauzei penale nr. ***** , în calitate de document suportul optic de stocare a informației de tip CD-R marca „*****”, care conține înregistrările audio pretinse a fi efectuate de martorul Tcacenco Stanislav la ***** , în timpul discuției cu Ceban Roman /f.d.*****/, dar și stenograma la înregistrările audio unde cuvintele pretinse a fi pronunțate de către funcționarul vamal Roman Ceban au fost convențional marcate cu litera „A”, cuvintele pretinse a fi pronunțate de către cet. Tcacenco Stanislav au fost convențional marcate cu litera „B” și cuvintele pronunțate de către o persoană necunoscută au fost convențional marcate cu litera „C” /f.d.138-146/;

Ordonanță de ridicare din 04.12.2019 prin care a fost dispus efectuarea ridicării de la sediul central al Serviciului Vamal al R.M., situat în mun. ***** , ***** , a înregistrărilor video ale camerelor de luat vederi /f.d.148/;

Proces- verbal de ridicare din ***** început la ora 13:55 și încheiat la ora 13:50 unde au fost ridicate înregistrările video efectuate de pe camerele de luat vederi, amplasate în ***** „*****”, efectuate la ***** între orele ***** cu un volum de 42,8 Gb, care au fost transcrise pe un suport material de informații de model „*****”, care a fost împachetată și sigilată și a fost ridicată în pachetul cu nr.1 /f.d.149/;

Proces - verbal de examinare din ***** , **a)** ***** - în partea de sus este inscripționat „*****”, timpul înregistrării 11:10:26 - 12:41.20, imaginile video sunt captate în biroul de serviciu al cet. Ceban Roman, unde potrivit descrierilor se observă că, în birou sunt amplasate 2 mese de lucru, cu două calculatoare, la mesele de lucru sunt amplasați cet. Ceban Roman și altă persoană neidentificată în uniforma Serviciului vamal. La orele 12.24.16, lângă ușa biroului care este deschisă, se apropie cet. Tcacenco Stanislav, ulterior cet. Ceban Roman iese din birou și primește de la acesta un set de acte, discută, după care intră înapoi în birou și se așează la masa de lucru. La orele 12.27.28, cet. Ceban Roman, i-a actele transmise de cet. Tcacenco Stanislav de pe masă și iese din birou, după care la 12.29.27 min se întoarce; **b)** IP Camera *****- în partea de sus este inscripționat „*****”, timpul înregistrării ***** imaginile video sunt captate în biroul de serviciu al cet. Ceban Roman, constituie continuarea înregistrării examinate anterior. În înregistrare se observă cum decurge procesul de lucru, cet. Ceban Roman, intră și iese de mai multe ori din biroul de serviciu, iar la orele 13.28.30, lângă ușa biroul care este deschisă se apropie Tcacenco Stanislav ulterior cet. Ceban Roman iese din birou și primește de la acesta un set de acte discută, după care intră înapoi în birou și se așează la masa de lucru efectuează careva operațiuni la calculator, între timp cet. Tcacenco Stanislav așteaptă la ușă, iar la orele 13.30.35 cet. Ceban Roman, iese din birou și discută cu cet. Tcacenco Stanislav după care intră din nou în birou și se așează la calculator, ulterior iese din birou după care la 13.33.27, se apropie de biroul împreună cu cet. Tcacenco Stanislav acesta așteptând la ușă. La 13.33.34 cet. Ceban Roman iese din nou și împreună cu cet. Tcacenco Stanislav, discută în adiacentul biroului, după care intră în birou, efectuează careva acțiuni la calculator și iar iese din birou. Ulterior cet. Ceban Roman intră și iese de mai multe ori din birou. La 13.55.57 cet. Ceban Roman din nou iese din birou și discută în adiacentul acestuia cu o persoană asemănătoare cu cet.

Tcacenco Stanislav, după care împreună se îndreaptă spre clădirea centrală a postului vamal. La 14.05.12, ambii se întorc înapoi și continuă discuția în fața biroului, după care cet. Ceban Roman intră în birou și continuă discuția cu cet. Tcacenco Stanislav care este la ușă. La 14.05.44 cet. Tcacenco Stanislav intră în birou și primește de la cet. Ceban Roman un set de acte, după care părăsește biroul, iar cet. Ceban Roman își continuă activitatea; **c)** ***** - în partea de sus este inscripționat „*****”, timpul înregistrării ***** , imaginile video sunt captate în biroul de serviciu al cet. Ceban Roman, constituie continuarea înregistrării examinate anterior. În înregistrare se observă cum decurge procesul de lucru, cet. Ceban Roman, intră și iese de mai multe ori din biroul de serviciu, iar la orele ***** , lângă ușa biroului care este deschisă, se apropie cet. Tcacenco Stanislav, ulterior cet. Ceban Roman iese din birou și primește de la acesta un set de acte, discută, după care intră înapoi în birou și se așează la masa de lucru, efectuează careva operațiuni la calculator, între timp îi face semn lui cet. Tcacenco Stanislav să plece spre fereastra biroului, ulterior îi întoarce niște acte prin aceasta, face careva operațiuni la calculator, între timp discutând prin fereastră, ulterior cet. Ceban Roman iese din birou și se îndreaptă spre clădirea principală. Cet. Ceban Roman se întoarce în birou la orele ***** , face careva operațiuni de serviciu, după care iese iar; **d)** IP Camera *****- în partea de sus este inscripționat „*****”, timpul înregistrării ***** , imaginile video sunt captate pe direcția de intrare în R.M. , în partea stângă a biroului angajaților vamali construite din termopan de culoare albă, amplasate în două rânduri paralele. La orele ***** cet. Tcacenco Stanislav, se deplasează dinspre blocul central spre biroul cet. Ceban Roman. La orele ***** acesta merge înapoi spre blocul central; **e)** IP Camera14-*****_*****- în partea de sus este inscripționat „*****”, timpul înregistrării ***** , imaginile video sunt captate pe direcția de intrare în R.M., în partea stângă a biroului angajaților vamali construite din termopan de culoare albă, amplasate în două rânduri paralele. La orele ***** se observă cum cet. Tcacenco Stanislav se deplasează din direcția biroului lui Ceban Roman spre microbuzul de model „Mercedes”, de culoare albă, parcat pe partea stângă, după birourile de serviciu, spre intrarea în R.M. La orele ***** , se observă cum cet. Tcacenco Stanislav, împreună cu cet. Ceban Roman, se deplasează dinspre biroul ultimului, înspre blocul central, oprindu-se lângă o bordură, unde discută până la orele ***** , când se întorc spre biroul de serviciu al cet. Ceban Roman; **f)** ***** - în partea de sus este inscripționat „*****”, timpul înregistrării ***** , imaginile video sunt captate pe direcția de intrare în R.M., în partea dreaptă a birourilor angajaților vamali construite din termopan de culoare albastră, amplasate în două rânduri paralele. La orele ***** se observă cum cet. Tcacenco Stanislav, așteaptă la ușa biroului cet. Ceban Roman, iar ulterior din birou iese ultimul, care discută în continuare cu cet. Tcacenco Stanislav. La ***** , cet. Tcacenco Stanislav împreună cu cet. Ceban Roman, se deplasează în adiacentul birourilor vamale, înspre terminalul de camioane, unde discută până la orele ***** , după care ambii se deplasează în direcții diferite. La orele ***** se observă cum cet. Tcacenco Stanislav discută cu cet. Ceban Roman în adiacentul biroului acestuia, după care pleacă în direcția blocului central; **g)** ***** - în partea de sus este inscripționat „*****”, timpul înregistrării ***** , imaginile video sunt captate pe direcția de intrare în R.M., în partea dreaptă a birourilor angajaților vamali construite din termopan de culoare albastră, amplasate în două rânduri paralele. La orele ***** se observă cum cet. Tcacenco Stanislav, împreună cu cet. Ceban Roman, se deplasează înspre birou acestuia, stând să discute în față. La ***** , cet. Tcacenco Stanislav, din nou se apropie de biroul lui Ceban Roman, acesta iese afară, examinează niște acte

prezentate de cet. Tcacenco Stanislav, ulterior discută, după care cet. Ceban Roman intră din nou în birou cet. Tcacenco Stanislav rămânând să aștepte /f.d.150-152/;

Prin Ordonanța de recunoaștere în calitate de mijloc material de probă din ***** a fost dispus anexarea la materialele cauzei penale nr.*****în calitate de document, suporturile optice DVD-R cu nr.***** și ***** , care conțin înregistrările video de la camerele de luat vederi amplasate în PV „*****”, efectuate la ***** examinate la ***** și de a fi păstrate la materialele cauzei penale /f.d.155/ și pachetul ce conține suporturile materiale DVD nr. ***** și ***** care conțin înregistrări video efectuate PV „*****” la ***** /f.d.156/;

Prin Ordonanța de recunoaștere în calitate de bănuit din 27.12.2019 a fost recunoscut Ceban Roman a.n. ***** , în localitatea ***** c.p. ***** , în calitate de bănuit de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 324 alin. (4) Cod penal în redacția din ***** /f.d.165/;

Prin ordonanța de ridicare din 17.01.2020 s-a dispus ridicarea de la martorul Tcacenco Stanislav a telefonului mobil personal /f.d.179/; acțiune realizată prin procesul- verbal de ridicare din 17.01.2020 prin care a fost ridicat telefonul mobil de model „***** , de culoare ***** , cu IMEI ***** , s/n ***** , în stare funcțională /f.d.180/;

Potrivit ordonanței de recunoaștere ca corp delict din 17.01.2020 a fost dispus recunoașterea drept corp delict- telefonul mobil personal de model „***** , de culoare ***** , cu IMEI ***** , s/n ***** și de păstrat corpul delict la cauza penală nr.***** /f.d.181/, iar acesta în baza cererii întocmită de către cet. Tcacenco Stanislav cu privire la restituirea corpului delict și anume a telefonului mobil personal de model „***** ridicat în cadrul examinării cauzei penale nr. ***** , pe motiv că este unicul său telefon mobil și se folosește de el /f.d.182/;

Potrivit ordonanței din 17.01.2020 cu privire la eliberarea corpurilor delict, s-a dispus eliberarea către martorul Stanislav Tcacenco, telefonul mobil, care i-a fost ridicat în cadrul urmăririi penale /f.d.183/;

La caz, potrivit procesului verbal de audiere suplimentară a martorului Tcacenco Stanislav din 17.01.2020, ultimul a declarat că, la ***** , discuția cu inspectorul vamal Roman Ceban, pe care a înregistrat-o la dictafon pe mobilul său personal ***** , în care acesta i-a pretins 100 euro pentru vămuirea automobilului la un preț „diminuat” și încă 50 de euro să-i achite adăugător pentru ca să-i permită să traverseze frontiera vamală cu careva lucruri vechi/uzate depozitate în camion, a avut loc la intrare în vama RM, unde sunt amplasate în două rânduri paralele birourile confecționate din termopan de culoare albastră și anume în partea dreaptă, după acestea, înspre ieșirea din vamă spre teritoriul R.M., până la terminalul pentru camioane. Era îmbrăcat în șorți de culoare cafeniu deschis, cu dungi negre laterale, în maiou albastru și șlapi. Inspectorul Roman Ceban, era îmbrăcat în uniformă de serviciu, pantaloni albastru închis, cămașă cu mânica scurtă de culoare albastră și pantofi. La moment, autocamionul în cauză nu a fost devamat și se află la terminalul vamal „*****”. **Bunurile personale care se aflau în salon, le-a transportat în altă parte, inspectorul Roman Ceban, după ce a văzut că, nu are de gând să-i dea banii pretinși, i-a semnat declarația și a stampilat-o și i-a permis să le introducă pe teritoriul R.M., fără să achite careva taxe sau fără a asigura transportarea lor la alt punct de devamare.**

Conform legii, nu era obligat să achite careva taxe de devamare pentru bunurile personale, valoarea cărora nu depășește 300 euro. Nu a propus careva mijloace bănești

inspectorilor vamali sau altor persoane ca să-i faciliteze vămuirea autoturismului /f.d.184/;

Conform ordonanței de punere sub învinuire Ceban Roman i-a fost încriminată săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 324 alin. (4) Cod penal în redacția din ***** – coruperea pasivă, adică pretinderea, personal, de către o persoană publică, de bunuri, ce nu i se cuvin, pentru sine, pentru a îndeplini acțiuni în exercițiul funcției și contrar acesteia /f.d.194/;

Prin analiza probelor expuse prin prisma admisibilității, pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și suficienței acestora, administrate în ordinea elucidată, și cercetate în ședința judiciară, conform procesului verbal al ședințe, în coroborare cu declarațiile inculpatului administrate în ședința de judecată, instanța de judecată ajunge la concluzia că acțiunile lui Ceban Roman nu întrunesc semnele faptei infracționale încadrate în baza art. 324 al. (4) Cod penal în redacția din ***** - în raport cu acesta fiind aplicabile reglementările art. 390 alin. (1) pct. 3) Cod de procedură penală.

Sau, conform prevederilor art. 384 CPP, instanța hotărăște asupra învinuirii înaintate inculpatului prin adoptarea sentinței de condamnare, de achitare sau de încetare a procesului penal. Sentința se adoptă în numele legii. Sentința instanței de judecată trebuie să fie legală, întemeiată și motivată. Instanța își întemeiază sentința numai pe probe care au fost cercetate în ședința de judecată.

Conform prevederilor art. 389 CPP, sentința de condamnare se adoptă numai în condiția în care, în urma cercetării judecătorești, vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii a fost confirmată prin ansamblul de probe cercetate de instanța de judecată. Sentința de condamnare nu poate fi bazată pe presupuneri sau, în mod exclusiv ori în principal, pe declarațiile martorilor depuse în timpul urmăririi penale și citite în instanța de judecată în absența lor. Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate se interpretează în favoarea inculpatului.

Astfel, vinovăția persoanei în săvârșirea faptei se consideră dovedită numai în cazul când instanța de judecată, călăuzindu-se de principiul prezumției nevinovăției, cercetând **nemijlocit** toate probele prezentate, a stabilit fapta incriminată de lege ca infracțiune, **iar îndoielile care nu pot fi înlăturate, fiind interpretate în favoarea inculpatului.**

Instanța reiterează că principiul prezumției nevinovăției se conține în art. 11 al Declarației Universale a Drepturilor Omului (1948); art. 6 § 2 al Convenției Europene de apărare a Drepturilor Omului (1950); Art. 14.2 al Pactului internațional asupra drepturilor civile și politice (1966), reglementări conținute și în legislația internă a Republicii Moldova - Constituția Republicii Moldova în art. 21 care prevede că orice persoana acuzată de un delict este prezumată nevinovată până când vinovăția sa va fi dovedită în mod legal, în cursul unui proces judiciar public în cazul căruia i s-au asigurat toate garanțiile necesare apărării sale.

Totodată, instanța reiterează că jurisprudența CtEDO a statuat în cauza “Prince Hans Adam II de Liechtenstein vs Allemagne din 17.01.2001” că statele semnatare și-au asumat obligații de natură să asigure ca drepturile garantate de Convenție să fie concrete și efective, nu teoretice și iluzorii, iar cele cuprinse în art. 6 au tocmai acest scop: efectivitatea dreptului la un proces echitabil, impunându-se statelor o obligație de rezultat: adoptarea în ordinea juridică internă a măsurilor corespunzătoare și a mijloacelor necesare realizării acestei obligații.

În alt context, la adoptarea sentinței, potrivit prevederilor art. 385 alin. (1), pct. 1-4 Cod de procedură penală, instanța de judecată trebuie să soluționeze următoarele chestiuni în următoarea consecutivitate: 1) dacă a avut loc fapta de săvârșirea căreia este învinuit inculpatul; 2) dacă această faptă a fost săvârșită de inculpat; 3) dacă fapta întrunește elementele infracțiunii și de care anume lege penală este prevăzută ea; 4) dacă inculpatul este vinovat de săvârșirea acestei infracțiuni.

Potrivit, art. 389 alin. (1)-(2) CPP stipulează că sentința de condamnare se adoptă numai în condiția în care, în urma cercetării judecătorești, vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii a fost confirmată **prin ansamblul de probe cercetate de instanța de judecată**. Sentința de condamnare **nu poate fi bazată pe presupuneri**.

Instanța reține că prin rechizitoriului a fost descrisă următoarea situație de fapt ce a fundamentat dispoziția de trimitere în judecată și care se referă la faptul că, Ceban Roman este învinuit că: *activând în calitate de inspector*, în cadrul Biroului Vamal *****, angajat în baza ordinului nr. ***** din *****, apoi prin ordinul nr. ***** din ***** numit în calitate de ***** în cadrul aceluiasi birou vamal, fiind colaborator vamal, în conformitate cu prevederile art. 1 pct. 11) Cod vamal și persoană publică în temeiul art. 123 alin. (2) Cod penal, abilitată, astfel conform art. 11 lit. f) și j) Cod vamal și pct. 11) din fișa postului nr. *****, cu atribuții de încasare corectă a drepturilor de import și de efectuare a vămuirii, la data de *****, în jurul orei ***** minute, aflându-se la Postul Vamal ***** acționând cu intenție direct și din interes material, în scopul îndeplinirii unor acțiuni în exercițiul funcțiunii sale, manifestate prin facilitatea vămuirii unor bunuri și acțiuni contrar funcției sale, exprimate prin reducerea taxelor la vămuirea unor bunuri importante din Germania de către Tcacenco Stanislav, prin diminuarea valorii în vamă a acestora, a pretins personal, pentru sine de la Tcacenco Stanislav, bani ce nu i se cuvin în sumă de 100 euro, echivalentul a 1967,82 lei, pentru a favoriza vămuirea și achitarea de către ultimul a unei taxe vamale pretinse a fi diminuate, în sumă de 1515 euro, pentru autocamionul de model „*****”, cu n/î *****, precum și a mai pretins de la Tcacenco Stanislav, bani ce nu i se cuvin, în suma de 50 euro, echivalentul a 983,91 lei, pentru a favoriza vămuirea și achitarea de către ultimul a unei taxe vamale, de asemenea pretinse a fi diminuate, în sumă de 2000 lei, pentru bunurile uzate - o masa din lemn, un lavoar metalic, o microundă, o tumbă și două roți pentru camion, care conform art. 5 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 1569 din 20.12.2002, se introduce pe teritoriul Republicii Moldova, de către persoanele fizice fără achitarea drepturilor de import, pretinzând în așa mod de la Tcacenco Stanislav în total suma de 150 euro, echivalentul a 2951,73 lei, însă deoarece ultimul nu a fost de acord să comită acte de corupție, a refuzat darea banilor pretinși.

Astfel, acțiunile lui Ceban Roman ***** au fost încadrate de către organul de urmărire penală în baza art. 324 alin. (4) Cod penal în redacția din *****, după indicii „*coruperea pasivă, adică pretinderea, personal, de către o persoană publică, de bunuri, ce nu i se cuvin pentru sine, pentru a îndeplini acțiuni în exercițiul funcției și contrar acesteia*”

Potrivit art. 384 alin. (1), (3) Cod de procedură penală, instanța hotărăște asupra învinuirii înaintate inculpatului prin adoptarea sentinței de condamnare, de achitare sau de încetare a procesului penal. Sentința instanței de judecată trebuie să fie legală, întemeiată și motivată. În conformitate cu art. 325 alin. (1) Codul de procedură penală, judecarea cauzei se efectuează în limitele învinuirii formulate în rechizitoriu.

Conform conținutului art. 21 al Constituției Republicii Moldova, orice persoana acuzată de un delict este prezumată nevinovată până când vinovăția sa va fi dovedită în mod legal, în cursul unui proces judiciar public, în cadrul căruia i sau asigurat toate garanțiile necesare apărării sale.

Potrivit art. 3 din Codul penal, (1) Nimeni nu poate fi declarat vinovat de săvârșirea unei infracțiuni nici supus unei pedepse penale, decât în baza unei hotărâri a instanței de judecată și în strictă conformitate cu legea penală. (2) Interpretarea extensivă defavorabilă și aplicarea prin analogie a legii penale sânt interzise. Instanța, reiterează că conform art. 6 alin. (1) CP al RM al RM, „persoana este supusă răspunderii penale și pedepsei penale numai pentru fapte săvârșite cu vinovăție”.

Conform art. 24 alin.(2) și (4) din Codul de procedură penală, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii. Părțile participante la judecarea cauzei au drepturi egale, fiind investite de legea procesuală penală cu posibilități egale pentru susținerea pozițiilor lor. Instanța de judecată pune la baza sentinței numai acele probe la cercetarea cărora părțile au avut acces în egală măsură.

În conformitate cu art. 26 alin.(2) și (3) din Codul de procedură penală, judecătorul judecă materialele și cauzele penale conform legii și propriei convingeri bazate pe probele cercetate în procedura judiciară respectivă. Judecătorul nu trebuie să fie predispus să accepte concluziile date de organul de urmărire penală în defavoarea inculpatului sau să înceapă o judecată de la ideea preconcepută că acesta a comis o infracțiune ce constituie obiectul învinuirii. Sarcina prezentării probelor învinuirii îi revine procurorului.

Potrivit art. 27 din Codul de procedură penală, (1) Judecătorul și persoana care efectuează urmărirea penală apreciază probele în conformitate cu propria lor convingere, formată în urma cercetării tuturor probelor administrate. (2) Nici o probă nu are putere probantă dinainte stabilită.

Același principiu este consfințit și în art. 8 alin. (1) din Codul de procedură penală, din care reiese, că persoana acuzată de săvârșirea unei infracțiuni este prezumată nevinovată atâta timp cât vinovăția sa nu-i va fi dovedită, în modul prevăzut de prezentul cod, într-un proces judiciar public, în cadrul căruia îi vor fi asigurate toate garanțiile necesare apărării sale, și nu va fi constatată printr-o hotărâre judecătorească de condamnare definitivă. Alin. (2) al art. 8 Codul de procedură penală, stipulează, că nimeni nu este obligat să dovedească nevinovăția sa.

Conform art. 50 Cod penal, se consideră răspundere penală condamnarea publică, în numele legii, a faptelor infracționale și a persoanelor care le-au săvârșit, condamnare ce poate fi precedată de măsurile de constrângere prevăzute de lege. Art. 51 Cod penal statuează că, temeiul real al răspunderii penale îl constituie fapta prejudiciabilă săvârșită, iar componenta infracțiunii, stipulată în legea penală, reprezintă temeiul juridic al răspunderii penale. Răspunderii penale este supusă numai persoana vinovată de săvârșirea infracțiunii prevăzute de legea penală. Conform art.52 Cod penal, se consideră componentă de infracțiune totalitatea semnelor obiective, stabilite de legea penală, ce califică o faptă prejudiciabilă drept infracțiune concretă.

Astfel, în temeiul art. 14 alin. (1) CP al RM, „infracțiunea este o faptă (acțiune sau inacțiune) prejudiciabilă, prevăzută de legea penală, săvârșită cu vinovăție și pasibilă de pedeapsă penală”. De asemenea, potrivit reglementărilor stabilirea vinovăției unei

persoane în comiterea unei fapte infracționale are loc în baza unor probe care urmează a fi colectate, administrate și cercetate de organele competente.

Conform art. 101 alin. (1), și alin. (2) CPP al RM, „fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor. Judecătorul apreciază probele conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele și în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege”. Norma art. 100 alin. (4) CPP al RM, indică că, „toate probele administrate în cauza penală vor fi verificate sub toate aspectele, complet și obiectiv. Verificarea probelor constă în analiza probelor administrate, coroborarea lor cu alte probe, administrarea de noi probe și verificarea sursei din care provin probele, în conformitate cu prevederile prezentului cod, prin procedee probatorii respective”.

Potrivit prevederilor art.113 Cod penal, calificarea oficială a infracțiunii se efectuează la toate etapele procedurii penale de către persoanele care efectuează urmărirea penală și de către judecători, iar noțiunea de calificare a infracțiunii cuprinde determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite și semnele componentei infracțiunii, prevăzute de norma penală.

În conformitate cu art. 8 alin. (3) în coroborare cu art. 389 din Codul de procedură penală, sentința de condamnare se adoptă numai în condiția în care, în urma cercetării judecătorești, vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii a fost confirmată prin ansamblul de probe exacte, cercetate de instanța de judecată, când toate versiunile au fost verificate, iar divergențele au fost lichidate și apreciate corespunzător. Cele nominalizate sunt reflectate și în pct.6 al Hotărârii Plenului Curții Supreme de Justiție nr. 5 din 19 iunie 2006 „Privind sentința judecătorească”, din care rezultă că „Vinovăția persoanei în săvârșirea faptei se consideră dovedită numai în cazul când instanța de judecată, călăuzindu-se de principiul prezumției nevinovăției, cercetând nemijlocit toate probele prezentate, iar îndoielile, care nu pot fi înlăturate, fiind interpretate în favoarea inculpatului și în urma unei proceduri legale, a dat răspuns la toate chestiunile prevăzute în art. 385 Cod de procedură penală”.

Deci, reiterând și analizând probele, prezentate de către partea acuzării și cercetate în ședința de judecată în instanța de fond, instanța ajunge la concluzia, că învinuirea formulată inculpatului Ceban Roman în baza art. 324 alin.(4) Cod penal în redacția din *****, nu s-a confirmat și în privința acestuia o sentință de achitare conform art.390 alin.(1) pct.3) CPP (fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii) din următoarele considerente.

Partea acuzării, invocând comiterea de către inculpatul Ceban Roman a infracțiunii de corupere pasivă, nu a prezentat instanței probe incontestabile, care ar demonstra că, la caz a avut loc consumarea unei atare infracțiuni, în sensul celor 4 elemente constitutive ale calificării. Astfel, analizând în ansamblu totalitatea de probe administrate, nu poate fi considerată fapta lui Ceban Roman a fi infracțiune de corupere pasivă, or temeiul real al răspunderii penale îl constituie fapta prejudiciabilă săvârșită, iar componenta infracțiunii, stipulată în legea penală, reprezintă temeiul juridic al răspunderii penale. Rezultă că temeiul juridic al răspunderii penale este componenta de infracțiune, și anume: obiectul, latura obiectivă, subiectul și latura subiectivă.

Apriori, instanța de judecată ținând cont de modalitatea de incriminare a faptelor ilicite prin prisma art. 324 Cod penal în redacția din *****, menționează în

corespundere cu aprecierea legală și doctrinară că această normă stabilește răspundere penală pentru infracțiuni de sine stătătoare. Astfel că, alin. (4) al art. 324 Cod penal în redacția din ***** stabilește răspunderea penală pentru acțiunile prevăzute la alin. (1), săvârșite în proporții care nu depășesc 100 unități convenționale. Aceasta presupune că pentru acțiunile de pretindere, acceptare sau primire a bunurilor care au o valoare materială până la limita de 100 u.c., răspunderea penală va surveni în baza art. 324 alin. (4) Cod penal actual în acea redacție.

Potrivit doctrinei penale, întru stabilirea întrunirii elementelor componente de infracțiune incriminate inculpatului Ceban Roman, instanța de recurs evidențiază că obiectul juridic special al infracțiunii prevăzute de art. 324 alin. (4) Cod penal în redacția din ***** , îl constituie relațiile sociale cu privire la buna desfășurare a activității de serviciu în sfera publică, care presupune respectarea de către persoanele publice a obligației de a pretinde, accepta sau primi remunerația ilicită în strictă conformitate cu legea.

Obiectul material sau imaterial al infracțiunii analizate constituie remunerația ilicită, care poate consta în: bunuri, servicii, privilegii, avantaje, sub orice formă, iar în ipoteza modalității de acceptare, remunerația poate viza inclusiv și oferte ori promisiuni, în toate cazurile având un caracter gratuit. Este incident caracterul gratuit și în ipoteza în care remunerația vizează o anumită reducere, dacă aceasta nu i se cuvine făptuitorului. Astfel, este important ca remunerația să nu i se cuvină persoanei publice, persoanei publice străine, funcționarului internațional, persoanei cu funcție de demnitate publică (în continuare corupt), adică nu-i este legal datorată. În continuare, se reține că prin bunuri se are în vedere, printre altele: 1) semnele bănești autentice (bancnotele sau monedele metalice autentice, inclusiv cele jubiliare și comemorative, emise de Banca Națională a Moldovei sau de organul autorizat al unui stat străin sau al unei uniuni monetare de state străine); 2) valorile mobiliare de stat autentice; 3) alte titluri de valoare autentice. Serviciile reprezintă activitățile altele decât cele din care rezultă produse, desfășurate în scopul satisfacerii unor necesități ale persoanei publice sau ale persoanei publice străine (de ex.: serviciile de publicitate, de asigurări, de comunicații, de transport, de depozitare, de educație, foto, video, etc.).

Latura obiectivă a infracțiunii analizate, prevăzută de art.324 alin.(4) din Cod penal în redacția din ***** , incriminată inculpatului, constă în fapta prejudiciabilă exprimată în acțiunea de pretindere, acceptare sau primire, personal sau prin mijlocitor, de bunuri, servicii, privilegii, sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin persoanei publice sau persoanei publice străine, pentru acesta sau pentru o altă persoana, ori de acceptare a ofertei ori promisiunii de asemenea foloase 2) urmările prejudiciabile sub formă de prejudiciu patrimonial efectiv 3) legătura de cauzalitate dintre fapta prejudiciabilă și urmările prejudiciabile; 4) modul deschis. La caz, inculpatului Ceban Roman i se incriminează fapta prejudiciabilă exprimată prin modalitatea normativă pretinderea remunerației ilicite ce nu i se cuvine. ***Instanța conchide că, pretinderea constă într-o cerere, solicitare insistentă ori într-o pretenție vizând obiectul remunerării ilicite, care se poate manifesta verbal, în scris sau în formă concludentă, fiind inteligibilă pentru cel căruia i se adresează, indiferent dacă a fost satisfăcută sau nu. În cazul pretinderii, inițiativa aparține în exclusivitate coruptului, adică persoanei publice. Indiferent dacă este expresă sau aluzivă, pretinderea remunerației ilicite***

trebuie să fie univocă, manifestând intenția coruptului de a condiționa de ea conduita legată de obligațiile sale de serviciu.

Instanța conchide că pretinderea remunerației ilicite va marca momentul de epuizare a infracțiunii prevăzută de art.324 alin.(4) Cod penal în redacția din ***** , care prin forma sa de realizare preia calitatea unei infracțiuni formale. La caz, instanța constată că, acuzarea nu a demonstrat că, inculpatul a pretins suma de 150 euro, reflectată în două poziții a câte 100 euro și respectiv 50 euro, or că inițiativa pretinderii a constituit exclusiv intenția inculpatului, nefiind instigată de autorul serviciului în raport cu care se pretinde prestația.

Pentru abordarea acestei concluzii, instanța v-a devia de la constatările realizate de Colegiul judiciar al Curții de Apel ***** , reiterate în pct. 33-34 al Deciziei din din 25 ianuarie 2023. Or, probatoriul administrat în primă instanță de până la rejudecare, și în raport cu care s-a făcut analogia, constituia probă cercetată exclusiv în cadrul ședinței judiciare a instanței de fond, iar urmare a remiterii pricinii spre rejudecare, proba penală, invocată de acuzare și constituie din declarațiile martorului Tcacenco Stanislav nu a fost prezentată decât în ordinea art. 371 CPP, prin citirea acestor declarații în cadrul ședinței de judecată. Audierea acestuia în fața judecătorului sesizat în rejudecare nu a derulat, iar aprecierea acestei probe, urmează a fi realizată în limitele codului de procedură penală, doar în corelație exclusivă cu alte probe administrate la caz, cu caracter direct, și fără a i se atribui caracter absolut, în unanimitate (constatare realizată de CtEDO, în cauza AL-KHAWAJA și TAHERY împotriva Regatului Unit, decembrie 2011, cerere nr: 26766/05 și 22228/06).

În speță, coroborarea declarațiilor martorului Tcacenco Stanislav, urmează a derula în raport cu alte probe administrate la caz, și din considerentul faptului că acesta, în calitatea de beneficiar al serviciilor prestate de inculpat, dar și alte persoane din domeniul vamal nu a recurs la denunțarea imediată a infracțiunii, la data când s-ar pretinde că aceasta a fost consumată, ci ulterior, urmare a constatării imposibilității martorului de a realiza acțiunea de înregistrare corespunzătoare a mijlocului de transport, raportând situația la pretinsa acțiune de pretindere a remunerației ilicite, de către Ceban Roman. Sau, potrivit declarațiilor date de martorul Tcacenco Stanislav inițial, dar și cele în audiere suplimentară, ultimul a relatat faptul că procedura de vămire a mijlocului de transport nu a fost finisată, cel puțin la data audierii acestuia, fapt care exclude logica juridică a potențialului, din partea inculpatului de a realiza o atare activitate juridică în schimbul unei remunerații de 100.00 euro, iar celelalte bunuri în raport cu care s-ar fi pretins suma de 50 euro, au fost preluate de martor în aceeași zi, fără a se percepe careva taxe, mai ales cu caracter ilegal. Mai mult, stenograma înregistrărilor audio, pretinse a fi realizate de martor la situația din ***** descrie pretinsa discuție a lui Tcacenco Stanislav, cu o persoană terță, identitatea căreia nu a fost stabilită, dar din conținutul acestor discuții, martorul Stanislav Tcacenco încurajează persoana să apeleze la linia fierbinte, acțiune pe care acesta nu a realizat-o, f.d. 132 aliniatul 19.

De partea cealaltă, inculpatul nu recunoaște vinovăția, și pledează pentru achitarea sa.

Astfel, în contextul în care, fiecare din părțile audiate la caz, prin cercetare directă, dar și prin citirea declarațiilor ca formă indirectă a probatoriului, constituie părți interesate, astfel caracterul acestor declarații urmează a fi realizat exclusiv din

perspectiva altor probe administrate de acuzare, și prezentate instanței în procesul rejudecării speței.

Deci, situația descrisă prin procesul verbal de examinare din 21 ianuarie 2020 a înregistrărilor video efectuate de pe camerele de luat vederi, amplasate în ***** „*****”, efectuate la ***** între orele ***** cu un volum de 42,8 Gb, care au fost transcrise pe un suport material de informații de model „*****” rezultă certitudinea faptului că, la situația din 02 august 2019 inculpatul a fost antrenat în acțiuni de procesare a informațiilor, și documentarea traversării frontierei de stat de către martorul Ceban Roman, or înregistrările descrise de mijlocul de probă, a constatat interacțiunea celor doi în mai multe reprize. Acest fapt este susținut de altfel și de martorul Tcacenco Stanislav, și nu este negat de inculpatul Ceban Roman.

Potrivit declarațiilor martorului Tcacenco Stanislav, Ceban Roman ar fi pretins de la acesta în scopul realizării acțiunilor de vămuire, o remunerație ce nu i se cuvine, în proporție de 150,00 euro, 100,00 euro pentru acțiunea de vămuire corespunzătoare a mijlocului de transport și 50,00 euro pentru accelerarea și devamarea mai facilă a unor mărfuri uzate, exceptate de la această procedură vamală, prin prisma legislației naționale.

Susține martorul Tcacenco Stanislav că, la această acțiune ilicită de pretindere a remunerării a participat doar martorul și inculpatul, iar ca consecință, justificarea unui atare fapt se reține exclusiv prin prisma discuțiilor, pretinse a fi realizate de cei doi, și stocate/ de martor în telefonul său mobil. Potrivit stenogramei discuțiilor prezentate de martor, și administrate cu titlu de probă în cadrul cercetării judecătorești de partea acuzării nu este certă interacțiunea dintre Tcacenco Stanislav și Roman Ceban, nu este cert faptul dacă, între acești subiecți, pînă la etapa stenografierii sau înregistrării propriu-zise, această discuție a derulat exclusiv între aceste două părți, sau mult mai devreme de cât s-ar fi relatat în contextul descrierilor stenografiate. Or, din discuția lui Tcacenco Stanislav, cu cea de a treia persoană terță, identificată cu litera „C” în stenogramă, Tcacenco Stanislav afirmă că colaboratorul serviciului vamal ar fi pretins suma de 100,00 euro, alin. 23-24 pag. 131 „C - что он хочет. В-100 евро сказал (...), iar din încercarea de a identifica dacă în raport cu acesta s-ar fi realizat acțiunea de pretindere a remunerației ilicite, acesta primește răspuns negativ „ В – и сказал взятку еще? С-нет, так 2000 официально (...) С -Так я уже и взятку, и через знакомых, и так, и так (...)”

Deci, instanței nu i-au fost prezentate informații referitoare la faptul dacă, acțiunea de pretindere a remunerației ilicite în speță a fost exercitată anterior înregistrărilor pretinse a fi realizate de martorul Tcacenco Stanislav, or în contextul în care acesta derula înregistrările, cert este faptul că, discuția stenografiată poartă caracter provocător, iar răspunsurile oferite de subiectul identificat cu litera „A” în numerație, deseori oferă răspunsuri în raport cu care gradul acuzației poate fi doar interpretativ. Chiar dacă singura afirmație referitoare la faptul că, subiectul identificat cu litera „A” în stenogramă ar fi Ceban Roman, rezultă exclusiv din declarațiile și afirmațiile lui Tcacenco Stanislav, din contextul acestora, pretinderea, ca element al consumării infracțiunii poate fi dedus, și nu constatat. Or, tot stenograma identifică discuția referitoare la extinderea dreptului de a alege pentru martor unde își realizează acțiunea de perfectare a actelor „А -Эй побитая, на сколько там единица стоит 50 евро, 60 евро, это очень хорошая цена, я честно тебе говорю, очень хорошая цена, есть ещё один ... Мы можем делать, вот так если ты не хочешь платить для тебя,

как все, все из Григориополя, из Бендер, все блин дорого. Если вы не можете, там есть брокер, и сделайте декларацию, транзитную декларацию. В - Куда? А - Да, ну куда вы хотите. В-на Кишинёв, А - На Кишинёв, и там есть другое евалуаре, и будешь там и сделать там evaluate, если ты не хочешь, но ищи брокера, я тебе растормаживаются что у тебя в Бус, и ты иди на транзите, если ты не хочешь платить 1515, понимаешь. В - 1500, ещё 100 евро вам? А - Конечно, она блин стоит 2000 евро, растаможка если так как делать. В-Почему вы так берете, я не могу понять? А - Станислав, как ты думаешь... Я от нечего делать? ”

De asemenea în contextual stenogramei instanța identifică discuții, care poartă caracter de provocare, or, fiind chestionat asupra opțiunii de calcul a eventualelor plăți necesare a fi realizate în scopul exercițiului de vămuire, martorul, reiterează o opțiune considerate a fi constatată: „В - Пускай 1.515... Плюс 100 вам...1615... А: Это Sprinter ,это не Т4, это не Caddy, это Sprinter. В- И ещё этот хлам отдельно. А- Конечно и хлам, это не мой хлам, пускай это ваш. В - Мой, но я же не отказываюсь. А- Ну как вы думаете, сколько вы так примерно? Вот вы сказали у вас закон, да, да... А сейчас я спрашиваю как вы думаете? В - Сколько я могу вам дать за это что бы растаможеть? А - **Не мне, в банк чтобы заплатили, потому что если „eșira mobilă” остановит вас и нету документа, пиздец мне и вам!** В - Это все бэушные. А - Да нет, не имеет значения. В- *За сколько это надо сделать, официальное сколько надо дать вам, чтобы я себе всю математику посчитал, есть у меня вот такой бюджет?* А - Станислав, я думаю чтобы потому что она юридическое лицо, но и вы на физической, плюс это, плюс я думаю что вы, я так думаю, вы минимум 6.000 лей должны платить этого в банк... Ну я думаю честно, чтобы вам не было больно, и была не очень, потому что не очень тоже, не.. Я думаю 150, 100 в банк, 2000 lei и 50, это будет ахуенно и эти колёса, эти, это хуйня. В - 50 евро вам? А - Да да. Что бы было нормально, чтобы не было, я не хочу вот видите сколько машина здесь, и с вами сейчас вот сегодня пятница, не хочу и это будет нормально, но я думаю честно-честно 300 - 350, 400 евро для вашего хлама, я так думаю, потому что там идёт процент. В - Это вам нужно дать 300, 350? А - Нет, нет, в банк официально, а я что бы сделать так, так 100 в банк и 50 мне, и будет 150. Я думаю будет нормально. Вы заплатите в банк 2000 - ети 50. и вот машина сделаем и всё. Ну и посчитайте сто... Deși instanța constată caracterul acestor afirmații, acestea nu pot fi apreciate din perspectiva pretinderii, reflectate de norma art. 324 Cod penal în redacția din ***** în forma în care acestea au fost obținute, și în măsura în care acestea să constate consumarea infracțiunii în acest sens. Din discuții nu pot fi distinse cert scopul acestor plăți. Or, martorul, fiind în cunoștința intenționată a exercitării înregistrărilor pe care le-a derulat, a virat cursul discuțiilor în maniera în care acestea nu mai pot constitui elemente ale componentei de infracțiune, fiind exceptate de la o atare calificare în prezența elementelor de instigare la o atare acțiune, iar pe alocuri consecința acestora poartă și tentă de interpretare.

Poziția existenței elementelor provocătorii rezultă și din afirmațiile constatate în stenogramă „(...)В -**Короче 1500, и там сотка. А- 1515.** В- 1515, 1615. А- Да. В-И остальное вам за всё 150 евро. А - Да, так лучше будет. (vorbește cu o altă persoană), (...) situație care implică incertitudinea faptului dacă, răspunsul subiectului „А” s-a referit la întrebarea martorului Tcacenco Stanislav, sau acesta era antrenat în discuții cu

alte persoane la care le-ar fi oferit răspunsuri, așa cum susține acesta în textul declarațiilor sale.

Instanța reiterează asupra faptului că, infracțiunea prevăzută de art.324 alin.(4) Cod penal în redacția din ***** este una formală și se consideră consumată din momentul pretinderii, acceptării sau primirii în întregime a remunerației ilicite.

În aceeași consecutivitate, latura subiectivă a infracțiunii prevăzută de art.324 alin.(4) Cod penal în redacția din ***** se caracterizează prin intenție directă. Motivul infracțiunii în cauză se exprimă, de cele mai multe ori, în interesul material sau în năzuința de a obține unele avantaje nepatrimoniale. Scopul infracțiunii analizate este unul special, adoptând la caz următoarea formă - scopul neîndeplinirii în interesul corupătorului sau al persoanelor pe care le reprezintă de către o persoană publică a unei acțiuni în exercitarea funcției sale sau contrar funcției în cauză. Este de reținut că pentru calificarea faptei prevăzută de art.324 alin.(4) Cod penal în redacția din ***** , nu este obligatorie realizarea scopului menționat.

Subiectul infracțiunii analizate este persoana fizică responsabilă care la momentul comiterii infracțiunii a atins vârsta de 16 ani. De asemenea, subiectul trebuie să aibă calitatea specială de persoană publică. Noțiunea de "persoană publică" este definită la art.123 alin.(2) din Cod penal, potrivit căreia Prin persoană publică se înțelege: funcționarul public, inclusiv funcționarul public cu statut special (colaboratorul serviciului diplomatic, al serviciului vamal, al organelor apărării, securității naționale și ordinii publice, altă persoană care deține grade speciale sau militare); angajatul autorităților publice autonome sau de reglementare, al întreprinderilor de stat sau municipale, al altor persoane juridice de drept public; angajatul din cabinetul persoanelor cu funcții de demnitate publică; persoana autorizată sau investită de stat să presteze în numele acestuia servicii publice sau să îndeplinească activități de interes public.

Astfel, analizând circumstanțele cauzei și probatoriul cercetat în ședința de judecată, se constată lipsa semnelor componente de infracțiune în acțiunile inculpatului Ceban Roman, de comiterea infracțiunii prevăzute de articolul 324 alin. (4) din Codul penal în redacția din ***** , or făcând o analiză a circumstanțelor cauzei și a probatoriului prezentat prin prisma normelor de drept ce reglementează speța, instanța reține faptul că în acțiunile inculpatului Ceban Roman lipsește latura obiectivă ca element material al infracțiunii prevăzute de articolul 324 alin. (4) din Codul penal în redacția din ***** , care nu se realizează nici printr-o acțiune de alternativă stipulate în legea penală. Sau, acțiunea de pretindere nu trebuie să existe de facto, aceasta nu ar trebui să constituie produsul unei provocări din partea subiectului în raport cu care se pretinde fapta ilicită. Rolul acestui subiect trebuie să poarte caracter pasiv, iar manifestarea pretinderii trebuie să fie certă și nu interpretată.

Astfel, de către acuzare nu a fost prezentată nici o probă directă sau indirectă că, inculpatul Ceban Roman a pretins prin comportamentul său careva sume bănești sau bunuri materiale de la Tcacenco Stanislav, iar probele anexate și cercetate în ședința de judecată de către acuzare nu constată sau dovedesc faptul că anume inculpatul a pretins careva mijloace bănești, or potrivit acestor probe instanța nu a putut constata și identifica că Tcacenco Stanislav ar fi fost impus la plata acestei remunerații la inițiativa inculpatului, iar caracterul discuțiilor nu constituie o activitate provocată de martor, ținând cont și de sfaturile pe care acesta le oferă persoanei identificată în stenogramă cu

litera „C” – de a provoca scandal, sau de a anunța televiziunea în caz că nu este de acord cu procedura de vămuire utilizată în vamă.

Respectiv, este de menționat în acest context faptul că, în ședința de judecată nici o probă nu a calificat ca fiind confirmat faptul că, de către inculpatul Ceban Roman a fost pretinse careva sume bănești, iar denunțul lui Tcacenco Stanislav despre pretinsa corupere pasivă a inculpatului, ca probă a acuzării în sensul dat, nu confirmă faptul că inculpatul a pretins careva sume bănești, dubiu generat și de conduita martorului, dar și forma acestuia de a denunța pretinsa infracțiune.

În speță, instanța de judecată a constatat în acțiunile inculpatului Ceban Roman, dincolo de lipsa elementelor constitutive ale laturei obiective, se reține și lipsa laturii subiective a infracțiunii prevăzute de art.324 Cod penal în redacția din *****, deoarece inculpatul nu au acționat cu intenție directă, nu și-a manifestat voința de a pretinde careva mijloace bănești, or și acest fapt nu a fost probat de către partea acuzării, mai ales în contextul în care a derulat denunțarea acestei pretinse infracțiuni.

După cum rezultă din probele administrate, procurorul și-a bazat învinuirea pe declarațiile martorului Tcacenco Stanislav însă acestea nu demonstrează vinovăția inculpatului, deoarece acesta nu a fost audiat propriu-zis în cadrul ședinței de judecată, instanța administrând explicațiile date de acesta la faza urmăririi penale, iar caracterul acestora poate fi apreciat pertinent exclusiv în măsura în care acestea vin a fi coroborate cu alte mijloace probatorii, fără să constituie în esență o probă directă la nivel absolut în unanimitate.

Prin urmare instanța, ține se atragă atenția asupra prevederilor art. 8 alin. (2) Cod de procedură penală, care stipulează că nimeni nu este obligat să dovedească nevinovăția sa, deoarece acuzarea urmează să prezinte probe care ar confirma vinovăția persoanei de săvârșirea unei culpe, dar nu invers. Urmează a fi subliniat că într-o societate democratică atribuția de bază a statului este protecția persoanei. Prin instituirea normelor procesual-penale, statul urmărește scopul de a proteja persoana și societatea de infracțiuni, dar, în același timp, să protejeze persoana și societatea de abuzurile persoanelor investite cu atribuții de cercetare a infracțiunilor, astfel ca orice persoana care a săvârșit o infracțiune să fie pedepsită potrivit vinovăției sale și nici o persoana nevinovată să nu fie trasă la răspundere penală și condamnată.

În acest sens, se menționează și jurisprudența CtEDO, bazată pe prevederile art. 6 parag.1 al Convenției, care impune, printre altele, ca, în îndeplinirea funcțiilor lor, membrii unui tribunal să nu pornească de la ideea preconcepută că cel trimis în judecată a comis actul incriminat; sarcina probei revine acuzării, iar de situația îndoielnică beneficiază cel acuzat (in dubio pro reo). În plus, „acuzarea” este cea care trebuie să-i indice persoanei acuzate faptele ce i se impută, pentru ca, astfel, aceasta să fie în măsură să-și pregătească apărarea în consecință; ea trebuie să ofere suficiente probe care să fundamenteze o eventuală declarație de culpabilitate (CEDH, 06 decembrie 1988, Berbera, Messegue et Jabardo c/Espagne).

Apare așadar, ca fiind evidentă importanța protejării acestor valori și condiții prin instrumente de drept procesual specifice – sancțiuni procedurale, adiacente altor categorii de sancțiuni juridice precum cele, penale, întrucât doar cele procedurale au aptitudinea funcțională de a înlătura neregulile ce pot influența drepturile persoanelor participante la proceduri judiciare penale și implicit interesele procesuale ale acestora.

În urma cercetării probelor nominalizate, instanța a constatat că partea acuzării nu a demonstrat că în acțiunile inculpatului se regăsește componenta de infracțiune

prevăzută de art. 324 alin. (4) Cod penal în redacția din *****, constatându-se că inculpatul Ceban Roman urmează a fi achitat pentru faptul că fapta acestuia nu întrunește elementele infracțiunii incriminate, reieșind din considerentele enumerate infra, precum și din totalitatea probelor examinate în ședința de judecată, verificate în ședința instanței de recurs și constatate ca fiind pertinente, concludente și veridice, în ansamblu coroborează între ele, se completează unele pe altele, nu trezesc nici o îndoială și dovedesc cert lipsa laturii obiective și a laturii subiective a infracțiunii imputate inculpatului, conform celor descrise infra. La baza soluției de achitare a inculpatului, instanța reține că, studiind minuțios probele administrate la faza de urmărire penală și cercetate în cadrul ședinței de judecată instanța a ajuns la concluzia că de către organul de urmărire penală nu au fost acumulate suficiente probe pertinente și concludente cu privire la caracterul infracțional al faptei comise, cât și a vinovăției acestuia în comiterea infracțiunii.

În susținere, instanța menționează că este obligată să pună la baza hotărârii sale numai acele probe la a căror cercetare au avut acces toate părțile în egală măsură și să motiveze în hotărâre admisibilitatea sau inadmisibilitatea tuturor probelor administrate, întemeindu-și sentința numai pe probele care au fost cercetate în ședința de judecată și numai în limitele învinuirii formulate în rechizitoriu, în temeiul art. 325 alin. (1) din Codul de procedură penală. În acest context, instanța notează că inculpatul Ceban Roman, consecvent, pe parcursul procesului penal și în cadrul cercetării judecătorești nu a susținut inexistența circumstanțelor de fapt, nu a recunoscut vina în comiterea infracțiunii, sub nici o formă.

Analizând declarațiile invocate de inculpat, instanța consideră că aprecierea unor declarații ale unui acuzat în cadrul unui proces penal reprezintă o importanță deosebită, ori dintr-un punct de vedere, cel puțin teoretic, declarațiile inculpatului, în măsura în care sunt sincere, sunt importante pentru organele judiciare, deoarece numai el cunoaște cel mai bine împrejurările legate de infracțiune și numai el poate furniza informații cunoscute. Din alt punct de vedere însă, dacă bănuitul, învinuitul sau inculpatul ascunde realitatea, prin ne coroborarea declarațiilor sale cu alte probe administrate și contrare acestora, organul judiciar poate sesiza reaua sa credință, apreciind că declarația lui nu face decât să confirme dovezile care-i indică vinovăția sau cel puțin reprezintă o metodă de apărare în cazul răspunderii penale pentru săvârșirea unei infracțiuni deosebit de grave. Astfel, existând în privința declarațiilor inculpatului o inevitabilă suspiciune, art. 103 alin. (2) din Codul de procedură penală impune acestora o valoare probantă condiționată și de existența altor probe în cauză, care să confirme veridicitatea lor, chiar dacă în declarațiile persoanei acuzate de săvârșirea unei infracțiuni mereu există și un subiectivism firesc, acesta fiind tentat uneori să nu spună tot ce cunoaște sau să denatureze adevărul în interesul personal, astfel fiind necesare în mod obligatoriu probe suplimentare în susținerea declarațiilor acestuia. La caz, prezența altor persoane în preajma înregistrării discuțiilor dintre subiecții stenogramei, așa cum susține inculpatul, este confirmată de stenograma propriuzisă, existând astfel certitudine în faptul că acesta ar fi putut purta discuții și cu acei subiecți, iar situația să fi putut fi stenografiată în ordinea interpretată de acuzare ca fiind contextul acțiunilor de pretindere.

Instanța judiciară remarcă că în mare parte, probatoriul acuzării se întemeiază pe denunțul de către Tcacenco Stanislav și procesele-verbale ridicate, probe care instanța constată că nu au relevanță față de învinuirea adusă inculpatului Ceban Roman. Or,

agentul vamal, prin esența funcției sale, vine să constate și să aplice corectitudinea acțiunilor de introducere a bunurilor pe teritoriul Republicii Moldova, iar denunțul cet. Tcacenco Stanislav care a comunicat despre pretinsa faptă imputată inculpatului, nu a fost demonstrată cu alte probe veridice și întemeiate, la baza acestora existând o esențială marjă incertă derulată și din perspectiva provocătoare, faptul dubiului fiind generat și de evoluția lucrurilor prin care a derulat actuala acuzație, martorul având oportunitatea de a sesiza imediat acțiunea imputată inculpatului, fiind greu înțeles caracterul acțiunilor de ne realizare imediată a acestora.

Din probele prezentate instanța constată că, aplicabilitatea principiului loialității administrării probelor, analizat prin jurisprudența Curții Europene în materia provocării polițienești sau a agenților provocatori, solicită anumite precizări. La caz, agenții provocatori sunt agenți infiltrați ai statului sau orice persoana care acționează sub coordonarea sau supravegherea unei autorități (în procesul penal, a organelor poliției sau a procurorului), care în activitatea desfășurată își depășesc limitele atribuțiilor conferite de lege în scopul relevării activității infracționale a unei persoane, provocând-o pe aceasta să comită infracțiuni în vederea administrării de probe de acuzare. Instanța a fost limitată întru constatarea mai multor aspecte ce ar viza acțiunea derulată la data de *****, din perspectiva martorului Tcacenco Stanislav, acesta nefiind prezent propriu-zis în ședința de judecată, dubiu care poate fi interpretat doar în favoarea inculpatului.

Suplimentar și distinct de cele menționate, instanța ține să evidențieze explicațiile Curții Supreme de Justiție în hotărârea sa nr. 11 din 22.12.2014, unde a explicat că latura obiectivă a infracțiunii de corupere pasivă constă în fapta prejudiciabilă exprimată doar prin acțiune, care în varianta sa tip (art.324 alin.(1) CP) vizează în mod alternativ următoarele modalități normative: 1) pretinderea de bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin coruptului; 2) acceptarea: a) de bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin coruptului; b) ofertei ori promisiunii de bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin coruptului; 3) primirea de bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin coruptului.

Contrapunerea faptelor lui Ceban Roman stabilite în urma analizei probelor specificate în prezenta sentinței la semnele și elementele calificative obligatorii a componentei de infracțiune stabilite de art. 324 alin. (4) CP în redacția din *****, a determinat instanța de judecată să conchidă că în fapta inculpatului nu se regăsesc elementele calificative obligatorii a laturii obiective și elementele laturii subiective a infracțiunii incriminate.

Prin urmare din probele prezentate instanța constată că, în acțiunile inculpatului lipsește latura obiectivă a infracțiunii și vinovăția acestuia nu a fost dovedită prin probe pertinente, concludente și veridice, iar luate în ansamblu să coroboreze între ele.

Instanța conchide că, în urma cercetării probelor respective, acestea constituie bază probantă acuzatorii, întrucât în comportamentul inculpatului nu rezide acțiuni ilegale în vederea pretinderii remunerației ilicite pentru a îndeplini anumite acțiuni în exercitarea funcției sale. Or, în cauza Lalas contra Lituaniei (§ 43), Curtea a punctat că una din împrejurările care necesită a fi luate în calcul la aprecierea existenței sau lipsei provocării rezidă în identificarea faptului dacă persoana acuzată a fost implicată anterior în comiterea unor infracțiuni similare, statuări asemănătoare fiind făcute și în alte cauze.

Mai mult, instanța a luat în considerare și factorii stabiliți în jurisprudența națională sau a Curții privind constatarea unei provocări, din care comportamentul anterior al persoanei, existența sau lipsa antecedentelor penale, prezența indicilor despre faptul pregătirii săvârșirii infracțiunii și la caz, inculpatul are o experiență vastă în domeniul vamal, nu deține antecedente penale sau contravenționale, inclusiv pentru fapte similare sau tangente și nu au fost stabilite alte acțiuni ale acestuia în contextul pregătirii infracțiunii incriminate sau în contextul altor infracțiuni/contravenții.

În continuare, instanța relevă că prin alte mijloace de probă cercetate de acuzare în cadrul cercetării judecătorești, nu au fost obținute informații relevante cauzei sau care ar confirma/infirma existența infracțiunii sau a vinovăției inculpatului în comiterea acesteia. Având în vedere aceste statuări cu valoare de principiu, este de remarcat că în concordanță cu art.113 Cod penal, se consideră calificare a infracțiunii determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite și semnele componenței infracțiunii, prevăzute de norma penală. Calificarea oficială a infracțiunii se efectuează la toate etapele procedurii penale de către persoanele care efectuează urmărirea penală și de către judecători. La fel, este axiomatic că punctul de reper pentru calificarea oricărei infracțiuni este momentul de consumare a acesteia.

Ca urmare a celor relatate, instanța, constată că în acțiunile lui Ceban Roman nu sunt întrunite semnele obligatorii ale laturii obiective și subiective a componenței de infracțiune stabilite de art. 324 alin.(4) Cod Penal în redacția din *****.

Instanța relevă că în cauza „ Kokkinakis vs Grecia din 25.25.1993” CtEDO a statuat că ” (...) o infracțiune trebuie să fie definită clar prin lege. Această condiție va fi îndeplinită atunci când individul poate să știe, pornind de la prevederea normei pertinente și la nevoie cu ajutorul interpretării ce-i este dată în jurisprudență, ce acte și omisiuni sunt de natură să-i angajeze răspunderea penală. Raționamentul în cauză derivă și din jurisprudența constantă a CtEDO, care statuează în felul următor. Principiul prezumției de nevinovăție impune, între altele, ca, în îndeplinirea funcțiilor lor, membrii completului de judecată să nu pornească de la ideea preconcepută că inculpatul a săvârșit fapta incriminată; sarcina probei revine acuzării și orice îndoială este în avantajul persoanei acuzate. În plus, acuzarea are obligația de a-i preciza persoanei în cauză ce acuzații i se aduc – pentru a-i oferi ocazia să își pregătească și să își prezinte apărarea în mod corespunzător – și de a oferi probe suficiente pentru a întemeia o declarație de vinovăție (Barberà, Messegué și Jabardo împotriva Spaniei, pct. 77; Janosevic împotriva Suediei, pct. 97). Prezumția de nevinovăție este încălcată în cazul în care sarcina probei este transferată de la acuzare apărării (Telfner împotriva Austriei, pct. 15).

În ceea ce privește interpretarea probelor, pentru a putea fi răsturnată prezumția de nevinovăție este necesar ca instanța să înlăture eventualitatea, bănuielile, supozițiile, aproximațiile, pentru că atunci când faptele nu sunt stabilite cu certitudine, nu poate fi pronunțată o hotărâre de condamnare. Vinovăția se stabilește în cadrul unui proces, cu respectarea garanțiilor procesuale, deoarece simpla învinuire nu înseamnă și stabilirea vinovăției; sarcina probei revine organelor judiciare, motiv pentru care interpretarea probelor se face în fiecare etapă a procesului penal, concluziile unui organ judiciar nefiind obligatorii și definitive pentru următoarea fază a procesului; la adoptarea unei hotărâri de condamnare, până la rămânerea definitivă, inculpatul are statutul de persoana nevinovată; la pronunțarea unei decizii judecătorești de condamnare, prezumția de nevinovăție este răsturnată cu efecte „erga omnes”; soluția magistraților

trebuie să se bazeze pe probe certe de vinovăție, iar în caz de îndoială, ce nu poate fi înlăturată prin probe, trebuie să se pronunțe o soluție de achitare. Astfel, vinovăția persoanei se stabilește în cadrul unui proces cu respectarea garanțiilor procesuale, deoarece simpla învinuire nu înseamnă și stabilirea vinovăției. Sarcina probațiunii părții acuzării. Legea procesual-penală stabilește că răsturnarea prezumției nevinovăției sau concluziile despre vinovăția persoanei despre săvârșirea infracțiunii nu pot fi întemeiate pe presupuneri.

Conform prevederilor art. 99 alin. (2) CPP, probele administrate se verifică și se apreciază de către organul de urmărire penală sau instanță, iar conform dispoziția art. 100 alin. (4) al aceluiași articol, toate probele administrate în cauza penală vor fi verificate sub toate aspectele, complet și obiectiv. Verificarea probelor constă în analiza probelor administrate, coroborarea lor cu alte probe, administrarea de noi probe și verificarea sursei din care provin probele, în conformitate cu prevederile prezentului cod, prin procedee probatorii respective. Conform prevederilor art. 101 CPP, fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinentei, concludentii, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor. Reprezentantul organului de urmărire penală sau judecătorul apreciază probele conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele și în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege. Nici o probă nu are o valoare dinainte stabilită pentru organul de urmărire penală sau instanța de judecată. Instanța de judecată este obligată să pună la baza hotărârii sale numai acele probe la a căror cercetare au avut acces toate părțile în egală măsură și să motiveze în hotărâre admisibilitatea sau inadmisibilitatea tuturor probelor administrate. Hotărârea de condamnare nu se poate întemeia, în măsură determinantă, pe declarațiile martorului protejat sau pe probele obținute în urma efectuării măsurilor speciale de investigații.

Generalizând cele expuse supra, se conchide neîndoielnică necesitatea achitării inculpatului, pe motiv că fapta inculpatului Ceban Roman nu întrunește elementele infracțiunii incriminate.

Conform normelor codului de procedură penală și CEDO care prevede că dacă din probele administrate în cauză nu rezultă cu certitudine că inculpatul a săvârșit fapta pentru care a fost dedus judecății, în favoarea acestuia operează principiul de drept „in dubio pro reo” se regăsește în art. 6 par. 2 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, și reflectă prezumția de nevinovăție, care, în general, este un drept protejat de CEDO și de Constituție, iar în particular constituie și o regulă a probatoriului prin postulatul menționat. Totodată, instanța menționează că CEDO statuează în cauza Constantin Florea împotriva României (Cererea nr. 21534/05, 19 iunie 2012) că prezumția de nevinovăție consacrată la art. 6 § 2 face parte din elementele noțiunii de proces echitabil în materie penală, prevăzut la paragraful 1 (Deweer împotriva Belgiei, 27 februarie 1980, pct. 56, seria A nr. 35) și trebuie interpretată având în vedere jurisprudența Curții în domeniu. Curtea a examinat deja cereri din punct de vedere al celor două paragrafe coroborate (Bernard împotriva Franței, 23 aprilie 1998, pct. 37, Culegere de hotărâri și decizii 1998-II, și Janosevic împotriva Suediei, nr. 34619/97, pct. 96, CEDO 2002-VII) și a hotărât că art. 6 § 2 reglementa întreaga procedură, indiferent de rezultatul procesului și inclusiv în cazul în care acestea au fost oprite ca urmare a intervenției prescripției (Minelli împotriva Elveției, 25 martie 1983, pct. 25 și urm., seria A nr. 62, și Didu).

În baza principiului contradictorialității în procesul penal, principiu unanim recunoscut și susținut de jurisprudența Curții Europene pentru Drepturile Omului, sarcina probațiunii în ședințele de judecată în prima instanță îi revine acuzatorului de stat, fiindcă funcția acuzării este pusă pe seama procurorului. Curtea Europeană pentru Drepturile Omului, în hotărârea Capean contra Belgiei din 13 ianuarie 2005, a constatat că, în domeniul penal, problema administrării probelor trebuie să fie abordată din punctul de vedere al articolului 6§2 și e obligatoriu, inter alia, ca sarcina de a prezenta probe să-i revină acuzării

Instanța reiterează că vinovăția persoanei în săvârșirea faptei se consideră dovedită numai în cazul când instanța de judecată, călăuzindu-se de principiul prezumției nevinovăției, cercetând nemijlocit toate probele prezentate, iar îndoielile, care nu pot fi înlăturate, fiind interpretate în favoarea inculpatului și în limita unei proceduri legale, a dat răspunsuri la toate chestiunile prevăzute în art. 385 Cod de procedură penală.

În conformitate cu art. 390 Cod de procedură penală (1) Sentința de achitare se adoptă dacă: 1) nu s-a constatat existența faptei infracțiunii; 2) fapta nu a fost săvârșită de inculpat; 3) fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii; 4) fapta nu este prevăzută de legea penală; 5) există una din cauzele care înlătură caracterul penal al faptei.

Reieșind din dispozițiile art. 8 alin. (3) și art. 389 Cod de procedură penală, sentința de condamnare se adoptă numai în condițiile în care, în urma cercetării judecătorești, vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii a fost confirmată prin ansamblu de probe exacte, cercetate în instanța de judecată, când toate versiunile au fost verificate, iar divergențele apărute au fost lichidate și apreciate corespunzător.

Instanța reține că probatoriul prezentat nu demonstrează vinovăția inculpatului Ceban Roman în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 324 alin. (4) Cod penal în redacția din *****, or pe întreg parcursul procesului penal, inculpatul a oferit declarații, menținând poziția sa de nevinovăție, versiune care, de către organul de urmărire penală nu a fost cercetată sub toate aspectele, obiectiv și răsturnată prin probe incontestabile, astfel încât declarațiile inculpatului denotă un caracter veridic, în lipsa altor probe contrare, ori veridicitatea este însușirea, caracterul a ceea ce este cert, adică ceea ce este conform cu adevărul, real și poate fi caracterizată ca o corespundere a datei de fapt examinată de către organul de urmărire sau instanță cu realitatea pe care o probează această informație.

În același context, acuzarea, în spiritul art. 254 din Codul de procedură penală, este obligată să prezinte probele atât împotriva inculpatului, cât și în favoarea acestuia, deoarece trebuie întreprinse toate măsurile relevante să elucideze credibilitatea învinuirii aduse, pe care instanța, în contextul mijloacelor de probă cercetate nemijlocit în ședință, o consideră îndoielnică, atât prin caracterul evaziv al acesteia, cât și prin lipsa materialului probator în acest sens sau al probelor administrate prin provocare, prin ce instanța apreciază ca întemeiate argumentele părții apărării, respectiv instanța de recurs concluzionează că acuzarea nu a prezentat nici o probă pertinentă, concludentă și verosimilă ce ar demonstra pe de o parte latura obiectivă comisă de inculpat prin pretindere, iar pe de altă parte latura subiectivă prin existența unei intenții directe la săvârșirea infracțiunii.

Pe cale de consecință, instanța constată că învinuirea adusă de către acuzatorul de stat este una iluzorie, procurorul eșuând în a prezenta probe credibile, apte de a sta la

baza unei sentințe de condamnare și care ar răsturna prezumția de nevinovăție a inculpatului, iar în acest mod, instanța susține inexistența elementelor infracțiunii comise de către inculpatul Ceban Roman, astfel cum rezultă din probele administrate și apreciate de instanță din punct de vedere al pertinentei, concludentei, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor instanța de judecată în mod întemeiat a constatat că în acțiunile inculpatului Ceban Roman nu se regăsesc elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 324 alin. (4) Cod Penal.

În accepțiunea relatărilor, ascultând opiniile participanților la proces, analizând cumulul de probe prin prisma art.101 Cod de procedură penală din punct de vedere al pertinentei, concludenței, veridicității și coroborării lor, se concluzionează că în privința lui Ceban Roman, în temeiul art.390 alin.(1) pct.3) Cod de procedură penală, se impune necesitatea a fi pronunțată o sentință de achitare, pe motiv că fapta prevăzută la art. 324 alin. (4) Cod penal în redacția din *****, nu întrunește elementele infracțiunii.

În contextul în care în speță planează circumstanțe care reabilitează persoana inculpată, instanța nu va aprecia din perspectiva examinării în fond, circumstanțele ce impun necesitatea încetării procesului penal ca consecință a intervenirii prescripției în speță.

Corpul delict telefonul mobil personal al lui Tcacenco Stanislav de model „****”, de culoarea *****, cu IMEI *****, s/n ***** restituit proprietarului spre păstrare, urmează a fi lăsat în posesie și folosința acestuia după definitivarea sentinței.

În conformitate cu art. art. 384-385: 390 alin. (1) pct. 3), 392-394: 396-397 CPP: instanța de judecată,

HOTĂRĂȘTE:

Se achită Ceban Roman ***** pe marginea învinuirii aduse acestuia în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 324 alin. (4) Cod penal în redacția din ***** – pe motivul lipsei elementelor componente de infracțiune în acțiunile acestuia.

Se consideră ca fiind reabilitat cet. Ceban Roman.

Corpul delict telefonul mobil personal al lui Tcacenco Stanislav de model „****”, de culoarea *****, cu IMEI *****, s/n ***** restituit proprietarului spre păstrare, urmează a fi lăsat în posesie și folosința acestuia după definitivarea sentinței.

Sentința poate fi atacată în ordine de recurs la Curtea de Apel ***** în termen de 15 zile, prin intermediul Judecătoriei Hîncești.

Judecător /semnat/
Copia corespunde originalului
Judecătorul Judecătoriei Hîncești
sediul central

Maria Ganganu

Maria Ganganu